

ପ୍ରକାଶନ
ମାଲାବାଜାର

ମାଲା
ବାଜାର

Osi mba

Osi mba

M. Ravinder
7.7.82

நிறுத்திய சிந்துகள்

(கவிதைகள்)

ஆக்கம்:
சு. சி. தமிழினி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி.

1982

நிறுத்திய சிந்துகள்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

பிரசரம்: 1982—07—07

ஆக்கம், உரிமை:

கசி. தமிழினி (நா. யோகராஜா)

முகவரி:

‘சிவகலூரால்’

மாலிசந்தி

கரவெட்டி.

விலை: 4/-

அச்சப்பதிப்பு:

தமிழ்ப்புங்கா அச்சகம்-தென்லியடி-கரவெட்டி.

அர்ப்பணம்

துயரம்
சூழவிட்டு
பாதியிலே
பறந்து விட்ட
என் அன்புத் தங்கை
மலர்விழிக்கு.

வாக்குமூலம்

சாதனை என்றே — அன்றி போதனை என்றே சங்கப் பலகைக்கு சமர்ப்பணம் செய்யும் நோக்கம் என்னுள் நிலை கொள்ளவில்லை. மனதிற்பட்டதை எழுதினேன். வேளைக்கு வேண்டிய வெளிப்பாடுகள் சமகாலத்துக்குத் தேவையாகும். கவிதை — இதன்பாற் புறப்பட்ட வடிவ, தர்க்கங்களுக்காக கர்சனை கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. கண்ணியாக நோக்கினால் காதல் தெரியும். சற்று பார்வை விகாரப்பட நோக்கின் காமம் தெரியும். பார்ப்பவர்களின் முரண்பாட்டால் படைப்பை பேதப்படுத்தல் செய்தல் இலக்கியத்தின் ஆரோக்கிய வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் உண்டுபண்ணும். வெறும் வடிவங்களுக்கு முக்கியம் கொடுக்கும் நிலையில், பழுமைபேணல் நிலைகொண்டிருக்கும் வரையில் தமிழர் சமூகம் பல யுகங்களுக்கு பின்நோக்கியே இருக்கும். என்னுடைய நிலைப்பாடு இதுதான். வாழ்க்கைக்கு அப்பாற பட்ட கற்பனை வாதத்திற்கு நான் என் ஆக்கங்களை சாட்சிப் படுத்தவில்லை. உள்ளதைச் சொன்னேன். அதுவும் பாரதி தூற்றுண்டுக் காலத்தில் வெளியிட்டேன் என்ற மகிழ்ச்சி எனக்கு ஏற்படுகிறது.

இந்த தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் ஏற்கனவே பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவை; அவற்றை பிரசரித்த ஆசிரியர்கட்டு என் நன்றிகள். இந்நாலே அழகானமுறையில் அச்சேற்ற உதவிய தமிழ்ப்பூங்கா அச்சக உரிமையாளர் திரு. சிவகுரு அவர்கட்டும் ஏனைய அச்சக அன்பர்கட்டும் இந்நாலே அறிமுகம் செய்த எனது நண்பரும் யாழ் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளருமான திரு. எஸ். சிவலிங்கராஜாவுக்கும் இந்நால் வெளிவரவுதவிய என்அன்பான நண்பர்கள் அணிவருக்கும் எனது உளங்கணிந்த நன்றிகள் உரித்தாகும்.

பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

07-07-1982

கசி. தமிழினி

கதிரின் கைகள் ஒடுங்கும்

இயலாத் தன்மைகள்
சிறைக முடும்
இருட்டுப் பறவைகள்
ஒடுங்கிப் படுக்கும்

வசந்தம் தேடும்
வாழ்க்கைப் பூக்களின்
மேனித் தழுவவில்
வரட்சிப் புழுதிகள்
சுகத்தைக் காணும்

அங்கே-
காலீஸ் சேவல்கள்
கூவ மறுக்கும்
விடிவைச் சொல்லும்
காகக் கரைவுகள்
இருட்டின் அணைப்பில்
மெளனம் ஆகும்

தாழ்வுப் படைப்பில்
ஏழ்மை ஜீவன்கள்
பாழும் வீட்டின்

பச்சை மண்ணில்
ஒட்டைப் பாயில்
வீழ்ந்து சுருஞும்

மண்ணின் புழுதி
அங்கே — அந்த
மானிட மேனிக்கு
ஆடையாகும்

மாழாத் தன்மையின்
வாழா வெறுமைகள்
நிர்வாணம் எடுக்கும்

பாவம் அவர்கள்
மானம் காக்க
கதிரின் கைகள்
ஒடுங்கிங் சுருண்டு
தோற்றம் மறுக்கும்.

பிரளையம் என்பது
அப்போ புரியும்
புதிய சம உலகம்
அதன்பின் தெரியும்

மாதிரிக் கிராமங்கள்

வான் நிலவை
வண்ண விளக்குகள்
தெரட்டுப் பார்க்கும்
இந்திர சபையாய்
மேடை ஒன்று -
அமைந்து கிடக்கும்
மேள தாளம் -
ஹார்வலம் முந்தும்

மக்கள் மந்திரி
மகிழ்வுடன் திறப்பார்
மாதிரிக் கிராமம்
“அழகிய பல வீடுகள்
அரசின் கொடைகள்”
ஏழ்மை ஒழிப்பின்
இறுதிக் கட்டம் இது
யாவர் குரலும் இங்கே
ஒன்றுய் ஒவிக்கும்

இலட்சிய முதல்வர்
வந்து இருந்து
அருந்திச் சென்ற
விருந்துச் செலவுகள்
இலட்சம் தாண்டும்

தலைநகர் செல்லத்
தலைவர் பரிவாரங்கள்
தனிவிமானம் ஏறும்

அரசின் குழல் வானேவி
இரவுச் செய்தில்
மாவின், சீனியின், எண்ணொயின்
மற்றும் பொருட்களின்
விலையும் ஏறும்

விடிந்தது வாழ்வு
என்றிருந்தவர் என்னைம்
விடியும் போது
மடிந்து போகும்

கட்டிக் கொடுத்த
அழகு வீட்டின்
கதவுகள் யன்னல்கள்
ஓடுகள் முகடுகள் யாவும்
ஓல்வொன்றுக்க்—
கழன்று போகும்

அவை விற்று விற்று
வந்த காசில்—
வெற்றுக் குடலில்
கஞ்சி ஒடி
போகும் உயிரை
இமுத்து நிறுத்தும்

அங்கே—
கூரை இழந்த வீடுகள்
வான் வெளியை
உற்றுப் பார்க்கும்

புரியாத தொடர் நிலைகள்

வண்ணம் காட்டி
 வாசம் ஊட்டி
 வண்டுகளை அழைக்கும்
 வசந்த மலர்களே?

உன்மீது அமர்ந்து
 மென்மை ஊட்டும்
 மேனித் தழுவவில்
 சின்ன வண்டுகள்—
 உறவு புரியும்

உண்ட மதுவில்
 உலகை மறந்து
 உன்னைப் பிரிந்து
 இன்னும் மலர்களை
 தேடி ஓடி—
 எங்கோ பறக்கும்
 ஆசை வண்டுகள்

அந்த வண்டுகளுக்காக
 பீண்டும் ஏன்?
 வண்ணத்தோடு — நல்ல
 வசந்தத்தோடு
 வரலாறு மறந்து
 பூத்துக் —
 காத்திருக்கின்றீர்கள்.

நீட்டம் பெறும் நெடும் கோடு

ஏக்கங்கள் —
எதிர் கொள்ளும் — ஆசை
வீக்கங்கள்
அன்று பெய்த —
மழை நீரில் நின்றாடும்
எழிற் குமிழிகள்

அவை —
கோலங் காட்டிக்
குதாகலிக்கும்

அங்கே —
அவ்வப்போது தோன்றும்
வேகத்தில் —
மோக அழகை உடைத்து
மோட்சம் எய்தும்

எனினும் --
மாணிடத்தின்
மட்டில்லா விருப்பங்கள்
எல்லைக்கு அப்பால்
நெடுங் கோடுகளால்
உருவும் பெறுகின்றன

ஆக்கப்பட்ட பிரமச்சாரி

முன்னர் பிறந்தவர்கள்
மூன்றுபேர் — என்
பின்னர் பிறந்தவர்கள்
நான்குபேர்

முந்த நாள்
வந்த நோயினில்
தந்தை தாய்
இறந்தவர்கள்

ஐந்து பேர் பெண்களென்றால்
இந்த உலகில்
வந்த பேர் அரசனும்
ஆண்டி என்றால்
மொத்தம் —
ஏழு சகோதரிகள்
என்று எண்ணில்
ஏழைச் சகோதரிகளின்
ஏக்கம் கண்ணில்

தனியானைய் உடன்
பெற்று விடப்பட்ட
எட்டாம் புத்திரன் நான்
என்றும் இங்கே
ஆக்கப்பட்ட பிரமச்சாரி.

சோஷலிசப்

பூக்கள்

பாருக்குள் நீராகி
நில மூர்ந்து
வேருக்குள் விரைந்தெறி
வினை நிலத்துப் —
பயிருக்கு உயிராகும்
மழையாதல் போல்

தெருக்கு அச்சாகி
தேவைகள் தேடும்
மாணிடர்க்கு பொருளாய்
தேர்ந்தறிந்து —
ஊருக்கு உயிர் கொடுக்கும்
உத்தமர்
நாருக்கு மணம் தரும்
சோஷலிசப் பூக்கள்

உலகம் மட்டும் இங்கே
காத்துக் கிடக்கின்றது
இன்னும் —
அந்தச் செம்பூக்கள்
பூக்குமென்று ! ! ! !

விளங்கா விலாசங்கள் - விதிக்கு

கரையில்லா நதிகள்
காட்டாற்றுப் பிரவாகம்
நிரைமறந்த கலங்கள்
துடுப்பில்லை அங்கே

விரைகின்ற பயணத்தில்
வீணாகும் காலங்கள்
இரைகின்ற அலைகளுக்கு
இரையாகும் ஓலங்கள்

முயற்சி என்பதனை
சற்றும் ஷறந்து
தளர்வு கொண்டே
தடு மாறும்

விதியென்னும் விளங்கா -
விலாச தாரர்களின்
கதியின்றிக் கொட்டும்
கண்ணீரின் உப்புக்கள்

மதியிருந்தும் மறந்த
மனிதப் பிறப்புக்களின்
எதிர்வும் - நிகழ்வும்
இறப்பின் தோற்றங்களே.

போடா உலகத்தைப் புரி

அசலான வாழ்க்கை
அரச சம்பளம்
அலவன்சு பட்டாக்கள்
இலவச கோட்டாக்கள்

உள்நாட்டில் உலா
உள்ள நானும் தொடரும்
வெளிநாட்டுச் சவாரி
விருந்துகள் மருந்துகள்
வியரிசையாய் நடக்கும்

மந்திரிகளை எதிர்க்கும்
பேச்கக்கள்
மேடையிலே முழங்கும்
தந்திரிகள் இவர்
இடமறிந்து இதம் கொள்வார்

மக்கள் நினைவு மறந்து போகும்
கொண்ட கொள்கை—
இறந்து போகும்.

அங்கிள் மகன்
மச்சானும் —
வங்கி வேலையில்
ஆசை வைத்தானும்

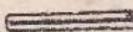
அமைச்சரின் காலடியில்
மன்றும் யாகம்
மச்சானின் மகிழ்ச்சிக்கு
உத்தி யேரகம்

இதையெல்லாம் இழக்க
இவரென்ன மடையரா?
கதைகொண்டு குதிக்க
“காக்கையர்” படையரா? |

அரசியல் வானில்
தேர்தல் மேகம் கறுக்கையில்
தேச மக்களின்
நினைவும் திரும்பும் —

கைகள் இரண்டும்
ஒன்றுய்ச் சேரும்
வணக்கம் போடும்
பொய்கள் யாவும் மெய்யாகி
போதுமேடை ஏறும்

அழுது புலம்ப —
அடுத்த முறையும்
பதவி கிட்டும்
எனினும் —
மக்கள் துயர வாழ்வில்
அடுத்த ஆறு வருடங்களும்
ஒட்டிக் கொள்ளும்

வயிற்றுக் குடலின் வதங்கல்கள்

காலம் கிறும்
கோட்டின் தொடக்கம்
ஞாலத் தரையில்
பசுமை படைக்கும்

நீல வானம்
முகிலைக் கூட்டும்
கோலக் குளிர்வில்
ஸரம் நினைக்கும்

வேகம் கொண்டு
விரையும் பயணம் --
விளங்கத் தொடங்கும்
இல்லாப் பயனும்

கோடை ஆட்சி
கொடுத்த வரமாய்
வெறித்து நிற்கும்
பட்ட மரமாய்

குளிரின் நினைவுகள்
நெருப்பாய்க் கொதிக்கும்
பஞ்சக் கால்கள்
பாறையை மிதிக்கும்

பாட முனையின்
 தொண்டை அடைக்கும்
 பாடல் நடக்கின்
 சுரங்கள் இறக்கும்

கானற் கோலங்கள்
 நீராய்த் தெரியும்
 சென்று பார்க்கின்
 நெருப்பாய்ப் புரியும்

வரட்சிப் பூமியில்
 குளங்கள் வற்றும்
 வயிற்றுக் குடலில்
 வதங்கல் தொடங்கும்

முனையும் முனைவுகள்
 முந்த மறுக்கும்
 நினைவு மேகம்
 தோல்வியில் கறுக்கும்

படைப்பைச் சொல்லி
 அழகை —
 வழியினில் தொடங்கும்
 உடப்பைக் கொண்ட
 குளங்கள் —
 விழிகளில் அடங்கும்.

பெண்பாவம் என்ன செய்யும்

பருவத்தின் துடிப்பு
பாவையவள் —
வரம்புநிலைச்
சட்டகத்தின் வெடிப்பு

இலமை அரங்கினில்
இனிய நாடகம் முடிக்கும்

பரிஞ்ஞமமல்லா
உணர்வுத் தேவகளின்
விரிவான -- திஹர்
விருப்பங்களின்
வேக - மோக - போக
நிறைவுகள் -

தேக நாட்டில்
மோகம் முந்தும் —
இந்தப் பயணம்
எங்குபோய் முடியும்

பாவையரின் கண்களில்
வற்றுது - வற்றுது
நீராய் வடியும்.

புள்ளி

கூப்பன்

புள்ளி ஒன்றிற்கு
மூன்று யார்
அதற்குமேல் இல்லை —
ஆனித்தரமாகச் சொன்னார்
அந்த —
சங்கக்கடை மனேஜர்
கேட்ட அப்பாவியும்
பெற்ற மூன்று யாருடன்
அகன்று சென்றான்

அடுத்தங்கு ஒருவன்
வந்து நின்றான் —
அரச மரியாதையுடன்
அமரச் செய்து
புள்ளி ஒன்றிற்கு —
ஐந்து யார் அசல்த்துவி
கொடுத்தார் —
காரணம் அவன்
ஒரு பெரிய
புள்ளி.

(கூப்பன் நடைமுறையில் இருந்த காலக் கவிஞர்)

இதுதான்

“ராக்கிங்”

ஓ! புது மலர்களே
அன்னை செடியால்
அடுத்து ஈந்த
போதவிழ் மலர்களே!
புத்துலகின் —
சமர்க்களத்தின் - புதுச்
சமர்ப்பணங்கள் நீங்கள்

முன்னவர் களின் முனைவின்
வார்ப்புகள் நாங்கள்
நாளைய தோற்றப்பாட்டின
வழிவழைப்புக்களாய்
அமைவுற்று இருக்கின்றேயும்

எங்களில் உங்கள் —
எதிர்பார்ப்புகள் அடங்கும்

ஏத்துலகின் நாளைய
சிற்பங்களே! —
சத்தியப் பாதையை
செப்பளிட வரும்

நித்தியப் பாட்டின்
 நிழல்களே —
 நதிக் கரையின்
 பதிவுச் சுவடுகளிலே
 நாகரீகம் கண்டு -
 விதிப்புகளின் பிரமமாகி
 புதுக்க விதைக்கும் போருக்காக
 தரிசுப் புலத்திற்கு ...
 அழைக்கின்றேம்

ஒன்றே சொல்லுதல்
 ஒன்றுய் செல்லுதல்
 இங்கே நித்தியமாகட்டும்
 இருட்டுப் பாதைக்கு
 ஒளியுட்ட நாங்கள்
 தீக் குச்சிகளாகி
 உங்கள் மீது உராய்வோம்

இதை வதையென்று
 யாரோ கட்டிவிட்ட
 கதையுண்டு

பதை பதைக்காதீர்கள்
 நடுநடுங்காதீர்கள்
 கொடும் வெய்யிலில்
 குடையாகி
 கொட்டும் மழையின் போது
 யதார்த்த வீட்டின்
 தாழ்வாரத்தில் உங்களை
 சேர்த்தனைப்போம்.

புரட்சியும்
 புதுமை
 நாகரீகமும்

அடித்துச் செல்லும் -
 நதிகளின் அடிவாரங்களில்
 அடித்தோகாமல் - அங்கே
 ஒதுக்கப்பட்ட அவைகள்
 நாற்றமெடுக்கும்

சாதிகள் வர்க்க பேதங்கள்
 என்னும் -
 அசிங்கங்கள் அரசோச்சும்

பழமை -
 மாணிடத்தின் (அ)நாகரீகத்
 தோற்றங்கள் - இங்கே
 கோலம் காட்டும்

இவற்றின் -
 இறுக்க ஒடுகளால்
 வேய்ந்து கிடக்கும்
 மரபுக் கோட்டைகள்

பெருமைக் காட்சியாய் -
 பாரில் எங்கும்
 பொலிந்து விளங்கும்

கல்ட்டுத் தரையினில்
 காய்ப்பு இழந்த
 மலட்டு மரங்கள் போல்
 ஒட்டுப் போட்டு -
 புசி மினுக்கிக் காட்சிதரும்

இந்தக் கோட்டைகளின் -
 பாழுந் தன்மைகளை
 இடுத்து நொருக்கிடும் -
 புரட்சி தொன்றட்டும்

புதிய கரங்களின் -
 புரட்சித் திறத்தால்
 பொடிபடுத்தப்பட்ட -
 இடிபாடுகளின் மேட்டினிலே
 புதுமை நாகரீகம்
 தோற்றுவிப்போம்

அகராதியைத் தேடி எடுத்து
 ‘பேதம்’ என்ற சொல்லை -
 அகற்றுதல் செய்வோம்

மானிடம் வாழும் -
 புதிய உலகம் இதுவே

இது - நாளோயவர்களின்
 வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கு
 சுவடிகள் ஆகட்டும்

சமூகச் சட்டகங்கள்

மோகப் பயிர்கள்
முளைக்க விட்டுப்
படரவிட்ட -
தேகத் தோட்டம்
இத்தில் வாழும் -

அங்கே -
விழைந்து வந்து
விதைப்பைத் தந்தவர்
விட்டே சென்றுல்
வினைவு -
விதவைப் பூமி -
தரிசுப் புலமாய்ப்
போகம் தேடும்.

மோக தாகம் வேகம் கொண்டு
போரிடும் போது
சமூகச் சட்டகம்
விரிய மறுப்பின் -
உடைந்து நொறுங்கும் -
அங்கே பாழும் சமூக -
முறைமைகள் யாவும்
சக்திக் காலில்
சரித்திரம் முடிக்கும்

எங்கும் பசி

புழுதி படிந்த - அழுக்கு மேனி
வீதி வலத்தில்
புண்ணியம் சொல்லி -
இரக்கும் பிச்சைக்காரி - அவள்

இற்றுப் போனதால் -
இருந்தும் இல்லா ஆடை
விருந்தின் விளம்பரங்களாய்
விலாசம் காட்டும்

அம்மா, அய்யா பசி -
தட்டை நீட்டும்
சின்னக் கைகள்
புழுதி படிந்த -
சந்தனச் சிற்பங்கள்

“இல்லை - போடி ஒன்றும்”
மாடிவீட்டு ராணி விரைவாள்
பசவம் அவளோ -
பயணம் தொடர்வாள்

ராணி மறைந்து போக -
இலவரசன்
அங்கே தர்சனமானுன்
பச்சை நோட்டை நீட்டி -
மாலை நேரம் சோலை தண்ணில்
என்னைச் சந்தி - என்றான்
‘ஐயா உங்களுக்கும் பசியா
முற்று உலகும் ஏழ்மைதானே’
என்றவள் சென்றான்

என்று மாறும் அலீச்சல்

“ஏவவலே ஏவதன்டு
வோவலம்மா லோவேலம்மா
எங்கள் வாழ்வு போலேயிங்கு
மெஸ்ல ஒடம் ஒடுதம்மா”

நீலம் கூட்டும்
ஆழக் கடலில்
நித்தம் நடக்கும்
நில்லாத் துயரம்

நீரைக் கிழித்து
வள்ளம் செல்லும்
உறவை நினைத்து
உள்ளம் தயிக்கும்

ஏவவலே ஏவதன்டு
வோவலம்மா லோவேலம்மா

பொங்கும் அலீ
எங்கள் நிலை
போட்ட வளை —
துயர நிலை

இச்சை மிக
இழுவை நடக்கும்

பச்சை மீன்கள்
தேகம் துடிக்கும்

ஏலவலே ஏலதன்டு
லோவலம்மா லோவெலம்மா

உப்புப் போட்டு மீன்கள்
காய்ந்து இறுகும்
'அப்பு' மேணியும்
அதுபோல் ஆகும்.

மாய்ந்த இவர்கள்
ஆசை வேகம்
காய்ந்த மீன்கள் --
சிப்பம் ஆகும்

கொழும்பு முதலாளி
கூடி வந்த தரகள்
கொண்டது போக
மிஞ்சம் ஏதோ கொஞ்சம்

ஏலவலே ஏலதன்டு
லோவலம்மா லோவெலம்மா

எகிறிய வயிற்றின்
எலும்பு வரிகள்
உழைப்பு மன்னன்
விதித்த வரிகள்

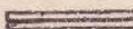
ஏலவல ஏலதன்டு
ஸோவுலம்மா ஸோவேலம்மா

எப்ப எங்கள் —
வாழ்வு மாறும்
வளைந்த மேனி
விழுவாய்க் கேட்கும்

அலையின் வாயில்
பிறந்த நிலையால்
அலைதல் ஒன்றே
எங்கள் நிலையோ?

கரையும் எங்கள்
வீட்டின் திட்டோ?
கரையும் கோட்டை
கற்பனை தாஞ்சே?

ஏலவலே ஏலதன்டு
ஸோவுலம்மா ஸோவேலம்மா
எங்கள் வாழ்வு போலேயிங்கு
மெல்ல ஒடம் ஒடுதம்மா

வாழ்வு ஒரு எதிர்பார்ப்பு

வசந்த காலத்தின்
வனப்புக் காடுகளில்
என்னப் பறவைகள் —
இளமை தேட —
இரைந்து விரைந்து ஒடும்
அங்கே —
உணவை உணர்வை
இதத்திற் கொள்ளும்

காலச் சுழலின்
கோல மாற்றம் —
பாலைத்தரையாய் —
பசுமை அழிக்கும்

நீல நதிகள் -
போன வழிகள்
வரட்சிக் காலனின்
வெடிப்புச் சுவடுகளாகும்

சோகம் துன்பம்
குழந்து துடிக்க -
தவிப்பு மாந்தர்கள்
மீண்டும் தோன்றும் -
வசந்தம் என்று -
கோடை ஆட்சி
கொடுத்த துன்பம்
ஒடும் வரையில் ஒடிப்பார்ப்பர்.

ஆடும் மானிடம்

பெருங் காற்றினிலும் -
வரும் ஆற்றினிலும் -
துரும்பாக -
மானிடம் ஆடும்

இவர் -

வெள்ளத்தில் உடைப்பெடுத்த
கவலைச் சுமைகளின்
கலைவடிவங்களாய்த் தோன்றும்
உப்புப் படிவங்கள் -

அவை -

கண்ணீரின் வெள்ளத்தில்
கட்டிவிட்ட -
நியதிப்பாட்டு வள்ளங்களில்
கரையேற்றப்படுகின்றன.

அங்கே -

ஆருது ஆருது எழுகின்ற
அழுகை, ஒலங்கள்
“ஏலேலோ, ஏலேலோ”
இசை பாடும்.

இன்னும் கண்ணியர்

வான் மண்டலத்துச்
சோர்க்கம் —
வெறிச்சோடிக் கிடந்தது
ஊழியர்கள் அங்கே —
வேலை நிறுத்தம் செய்தனர்
பிரமண் மட்டும் —
படைப்பைக் தொடர்ந்தான்

அப்போ —
ஜனித்தவர்கள் நாங்கள்
கல்யாண நிர்ணயம்
இன்றியே --
பூமிக்கு வந்தோம்
இங்கே —
இளமை சாவை அனைக்க
இன்னும் கண்ணியர் நாங்கள்

வற்றுது கண்ணம் கழுவும்
கண்ணீரின் — உப்புப்படிலில்
காதோ மயிர்கள் -

நீற்றுன கீற்றுக மாறும் -
வயதுக் காலனால்
இளமை சாவை அனைக்க
இன்னும் கண்ணியர் நாங்கள்

பொழுதை விடிக்கும் புரட்சி நாதம்

இங்கே —

காந்தியம் கட்டையேறிக்
கன நாட்கள் ஆகின்றன

மயான பூமியில்
சமூகுப் பறவைகள்
காவல் கிடக்கின்றன

அஹிம்சைப் பூக்களை
எந்திச் சென்ற
வெள்ளைப் புருக்கள்—
சிவப்பாய்
அடிக்கடி மாறும்

குதறல் நாய்கள்
குற்றயின்மை கண்டுகொள்ள
நானோறுக்கு மேல் நாட்கள்
இந்த நாட்டில் வேண்டும்

இங்கே —

முற்றுப்புள்ளி வைத்தவர்களின்
இற்றுப் போன கயிற்றை
இறகப் பிடிக்கும்
எங்கள் தலைமைகள்

இவர் விதைப்புக்கள்
மீண்டும் - மீண்டும்
உவர் மண்ணிற் தொடரும்

நடந்ததெலாம்—
பரர்த்தும் நடக்கிறார்
பாழும் வழிப் பயணத்தில்
நடப்பதனைப் பார்த்து —
சும்மா கிடக்கின்றார் சயனத்தில்

பந்தாட வருவார்
பட்டாளச் சிப்பாய்கள்
இங்கே—
சிந்தாடி மகிழும்
எம் தலைவர் திருவாய்கள்

தோழர் நீ—
வென்று வரப்போவாய்
வீரத்தைச் சொல்லி
அவர்கள் உன்னை —
நின்றுவிடச் சொல்லும்
தெருவோரப் பல்லி

போராளிகள் நீங்கள்
போராடப் புறப்படுங்கள்

எங்கள் வீட்டில்
என்றும் வேண்டாம் பேதம்
பொங்கி எழுந்தால்
பொழுதை விடிக்கும்
புரட்சி நாதம்

நீதி
கேட்கும்
சமாதி

எண்ணம் போலே —
வாழுத் துடித்து
வண்ணச் சிறைக —
விரிய அடித்து
விண்ணை நோக்கி
விரைந்து பறக்க
மண்ணின் மாந்தர் —
மறுப்புக் கொடுப்பர்

சாதியைச் சொல்லுவார்
நீதியை இங்கே
பாதியிற் கொல்வோர்

பொருளில் புகழில்
சமநிலை தேடும்
புழுதி மாந்தர்
அதனைத் தடையெனக் கூறுவர்

உண்மை அன்பின்
உறவுச் சேர்க்கையை
குற்றக் கூண்டில்
நிறுத்தி வைப்பர்

அப்போ —

சமுகச் சட்டகம்
ஒங்கி அடிக்கும்
இளையைக் காதல்
ஏங்கித் துடிக்கும்

இதய உணர்வில்
இழையோடிய ஜோடி
புதிய உலகம் புரியாது
தவித்துநிற்கும் வாடி.

கன்னப் பரப்பில்
கோடு போடும் —
உப்பு நதிகள்
காதற் கோட்டையின்
நினைவுத் தெறிப்பாய் —
ஞாலப் பரப்பில்
சுவடாய் அமையும்

அங்கே —

வரலாற்றுப் பாதையில்
நிலைத்து நின்று —
நீதி கேட்க
சமாதிகள் பல
அமைந்து கிடக்கும்.

சங்கைத் தணங்கள்

பூக்காட்டுப் புஷ்பங்களை
புழுதியிலே போட்டு—
நோக்கற்ற வெறுவாழ்விற் —
பரிதவிக்க விட்டுவிட்டு -
அவர் —
நோய்வந்து வீழ்ந்து
நொடிந்திட்ட போதும்
நாயென்று நினைத்தே —
தானுக விலகும்
பாதகத்தின் வாரிசுகள்

சாக்காட்டில் முடிந்தவுடன்
சந்தடியைக் கூட்டி
சந்தனத்துக் கட்டையிலே
தீக்கூட்டை மூட்டுவர்

வாய்க்குணவு வாழ்காலம்
வழங்காதவர் —
வாய்க்கரிசி போட்டு
வாழ்த்துப் பா இசைப்பர்

இந்த —
போலித் தன்மைகளின்
சங்கைத் தணங்களை
வேலிக் கூட்டில்
சிறை பிடிப்போம்

சூரு ஆட்சி கவிழ்கின்றது

யாருக்கும் பாடும்
இன்பக் கோகிலங்களே
தொண்டுக்காய்
தொடர்ந்திசைக்கும்
போதுமை ஜீவன்களே?

உங்கள் கீதத்தில்
ஊரே மகிழ்கின்றது
தொடரும் பயணத்தில்
இன்பம் பூக்கிறது

நீங்கள்-

இனிதே வழங்கும்
இன்ப கீதங்களின்
இதய இராகங்களில்
இடையிடையே-
மூலச் சுரங்களின்-
வழி பிறழ்ந்து
முரண் வெளிப்பாடுகள்
உருப்பெறுகையில்

அங்கே-

காகங்களும் கோட்டான்களும்
ஆட்சியைக் கவிழ்த்து
அரங்கைப் பிடித்து
அவலம் இசைப்பதை அறியோ?

நிறுத்திய சிந்துகள்

மின்னல் வந்தது
மின்னல் வந்தது
யன்னல் ஓரம்
பின்னல் தெரிந்தது

தடுப்புக் கம்பிகள்
விடுப்புப் பார்த்தன
போகக் காட்டில் மோகம்
வேகம் கொண்டது

மின்னல் நுழைந்தது
மின்னல் நுழைந்தது

சற்று நேரச் -
சடுதிச் சேர்க்கை
உற்றுப் பார்ப்பின்
ஒன்றுய் யாக்கை

வந்த மின்னல்
சிந்து பாடி -
இன்பம் சிந்திக் கூடி
சென்றது ஓடி

மின்னல் போயின
மின்னல் போயின

சின்னக் குமரி
சிந்தை கலங்கினை - உறவின்

சின்னக் குழந்தை
வடிவம் துலங்கின

தன்னில் ஆழுதாள்
புலம்பும் மங்கை
பின்னல் போடும்
சிலந்தி அங்கே

கனவுக் குழந்தை
கவிடை இசைக்கும்
நினைவுக் குழந்தை
நெஞ்சை உதைக்கும்

விழிக் கமலங்கள்
ஒனி இழக்கும்
வழிப் பயணத்தில்
இருள் பிறக்கும்

மின்னல் மறைந்தது
மின்னல் மறைந்தது

மிஞ்சிய பெண்மை
என்ன செய்வாள்
இயலாத் தன்மை
இருட்டை அணைப்பாள்

பட்ட கடனின்
குட்டு வெளிக்கும்
திட்டித் தீர்க்க
சமூகம் துடிக்கும்
திண்ணப் பெண்ணை ஏசிடும்-
சமூகம் சொல்லும்
‘யன்னல் தன்னை முடியிருந்தால்
அந்த மின்னல் வந்திருக்குமோ?’

முடிடச் சொல்லி
முனைந்த சமூகம்
முடிய அறைக்குள்
ஒளி முட்டியதோ

இல்லை—இல்லை
வறுமைப் புலத்தில்
ஒருமை தந்த
பெருமைச் சமூகம்
வசையைப் பாடும்

இல்லை—இல்லை
மின்னல் தன்னைத்
தட்டிக் கேட்டு
மீட்டு வந்து ~
மீட்சி தருமோ?

இல்லை — இல்லை
தவறுவிட்டது பெண்மையெனில்
சமூகச் சட்டகம்
இறுகி- இறுகி-
மென்னி திருகும்

தவறுவிட்டது ஆணையின்
சமூகச் சட்டகம்-
விரிந்து - விரிந்து
கட்டி அணைக்கும்

அங்கே--
சமத்தவம் இசைக்கும்
சோலைக் குயில்கள்
சிந்தை விறுத்தும்.

அறிமுகம்

அவாவி நிற்கும் கிருதயுக்க கவிஞர். அவ்வப்போது அழகான - ஆழமான புதுக்கவிதைகளை எழுதுபவர்.

சு. தமியினி என்றும் புனீபெயரில் நண்பன் யோகராஜாவின் இதயம் இங்கு தெரி கின்றது. புதுயுக்கவிஞர்கள் பாரதி நாற்றுண்டிலே நிறுத்திய சிந்துகள் வெளிவருவது மகிழ்வுக்குரியது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பல வழிகளில் தமது திறமைகளை காட்டிவருகின்றனர். மாணவப்பருவத்தின் “ஆத்ம தாகத்தில்” நால் வெளி சீடும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடியது. இவரது கன்னி முயற்சி பல வகையில் வெற்றி பெறும் என்று நம்பலர்ம்.

நிறுத்திய சிந்துகள் சமகால சமூகத்தை நன்கு பிரதிபலிக்கின்றன. நண்பன் யோகராஜா சிடம் இருந்து மேலும் நல்ல படைப்புக்களை நாம் வேண்டி நிற்கிறோம்.

எஸ். சிவலிங்கராஜா
உதவி விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.